

sisällys

- 2 Steve Milpacherin pöydältä
- 4 Maya-papukaijosten viimeinen turvapaikka - Rio Azul-Miradorin kansallispuisto
- 8 Lennä vapaana-kampanja
- 9 Edistystä Bonairaessa - Keltanaama-amatsoni

- 12 Lentänyt karkuteille? - Kun lentokykyinen lintu karkaa
- 16 Täydelliset kumppanit - Sinikurkkuara
- 18 Papukaijauutiset & Tapahtumat
- 19 WPT Retki - Brasilia
- 19 WPT Yhteystiedot
- 20 Papukaijat luonnossa: - Sinikurkkuara

Steve Milpacherin pöydältä

Jokaisen vuoden alussa huomaan heijastavani ajan kulkuun ja henkilöiden ja tapahtumien vaikutukseen tulevaisuuden muotoutumisessa. Tänä vuonna minua muistuttaa tunnettu antropologi Margaret Meadin lainaus "Älä koskaan epäile, että pieni ryhmä ajattelevaisia ja omistautuvia asukkaita voi muuttaa maailmaa. Se todellakin on ainoa, joka koskaan on." Viimeisen kahden ja puolen vuoden aikana on ollut minun etuoikeuteni ja iloni tavata monta omistautunutta ihmistä, jotka välittävät syvästi papukaijoista. Nettisivuja, kampanjoita, markkinointia ja varainkeräystä koordinoidessani olen usein hämmästynyt tapaamiini henkilöihin, erityisesti heidän omistautuneisuudestaan papukaijosten suojelua ja hyvinvointia kohtaan. Useat viimekuukaudet ovat olleet melko poikkeuksellisia aloittaessamme FlyFree-kampanjamme vastineena villien lintujen kaupan lopettamiseksi ja papukaijosten palauttamiseksi takaisin luontoon. Osoitamme kiitollisuutemme (sivu 8) sadoille lahjoittajille yli kahdessatoista maassa, joissa ollaan omistauduttu FlyFree-kampanjalle. Tämä auttaa meitä laajentamaan tärkeitä pyrkimyksiämme lintujen eteen. Tämä tuki mahdollistaa työmme saada kiinni villieläinkauppiaat ja pelastaa, kuntouttaa ja vapauttaa papukaijoja, jotka on pyydystetty kaupankäyntiä varten. Työn kiireellisyys ei voisi olla suurempi. Tätä kirjoittaessani, olemme saaneet tiedoitteen, jonka mukaan jälleen on takavarikoitu 1000 harmaapapukaijaa. Tämä on suurin yksittäinen takavarikko koskaan tässä pienessä maassa. Hätäpuvarat on välittömästi kohdistettu auttamaan lintujen hoidossa. Ilman huomattavaa tukea tämä ei olisi mahdollista. Nämä linnut liittyvät niihin lukuisiin satoihin, jotka me takavarikoimme muutama kuukausi sitten. Kiitos että olette olleet osa tätä pientä ajattelevaista tukijajoukkoa. Toivomme teille kaikkea hyvää tulevalle vuodelle.

Ystävällisin terveisin,

Steve Milpacher

Liiketoiminnan kehityksen päällikkö

Kansissamme

ETUKANSI Biologit Bonairella tekevät parhaansa pitääkseen kirjaa kultanaama-amatsoneista (*Amazona barbadensis*) saarella (kts. sivu 9). Tämä nuori lintu ilmeisesti sanoo "Joo, mitä haluat?" kun hän ja hänen parvensa on saatu kiinni syömästä eksoottisia hedelmiä naapuripalstalla. Koska vuohet ovat pilanneet alueen, linnut tulevat kylään, erityisesti kuivien kausien aikaan ruokailemaan viljeltyihin puutarhoihin. © Sam Williams

TAKAKANSI Kaksi uutta sinikurkkuaraa (*Ara glaucogularis*) osoitteavat toivorikasta tulevaisuutta tälle bolivialaiselle kriittisesti uhanalaiselle lajille. Osa kiitoksesta kuuluu WPT:n vuodesta 2002 jatkuneelle projektille. Etelä-Amerikkalaisen avainyhteistyön vuoksi sinikurkut pärjäävät omillaan. Matkusta kentälle vierailevan eläintieteilijän kanssa katsomaan millaista on pelastaa maailman harvinaisinta villiä araa (kts. sivu 16). © Jamie Gilardi

Kuva

Video- ja kuvakameran avustuksella henkilökunta katseli hengitystä pidätellen, kun vapautushäkin ovi avattiin. Maya-papukaijosten viimeinen turvapaikka, sivu 4.

Maya-papukaijosten viimeinen turvapaikka

Kirjoittanut Column Muccio

Katsellessani yli minua ympäröivän viidakon puunlatvojen en voinut nähdä merkkiäkään ihmisestä: ei voimalinjoja, savun leyhähdyksiä, talojen kattoja, ja mikä uskomattominta, ei matkapuhelin- linkkitorneja (kyllä, kyllä, totta se on!) Olin yhdessä niistä harvoista paikoista, jossa tämä on mahdollista Keski-Amerikassa, yhdessä viimeisistä verrattain terveeseen trooppisen metsän kaistaleista Amerikoissa. Seisoin Pohjois-Guatemalassa Rio Azul-Mirador-kansallispuistossa mayojen biosfäärin suojelualueella (Maya Biosphere Reserve MBR) palovartiolavalla, joka oli rakennettu kukkulan laelle leipäpuun latvustoon. Etäisyydessä lännessä saatoin nähdä Miradorin raunioiden epäsäännöllisen ääriiviivan. Paikan, jossa ei vielä ole tehty kaivauksia, sanotaan kätkevän tilavuudeltaan maailman suurimman pyramidin. (OK, yksi merkki ihmisestä) Koskematon metsä ulottui yli kumpuilevien kukkuloiden pohjoiseen, länteen ja etelään. Idässä kukkulat laskeutuivat kosteikkoihin, jotka ulottuvat Belzien rajalle. Minusta tämä tuntui täydelliseltä paikalta vapauttaa muutamia papukaijoja.

Sattumoisin olimme juuri sitä tekemässä. Osallistuin 80:n MBR:n alueelta salakuljettajilta takavarikoidun papukaijan vapauttamiseen. Nämä papukaijat olivat pyrstönhuippuna kaksivuotisessa kuntoutusprosessissa, joka toteutettiin ARCAS Wildlife Rescue-keskuksessa Pete'n Floresissa (Guatemalan pohjoisin hallintoalue). ARCAS on villieläinten pelastamis- ja suojeluyhdistys, guatemalalainen kansalaisjärjestö, joka on toiminut maassa vuodesta 1989 pelastaen, kuntouttaen ja suojellen villieläimiä. ARCAS:n pelastuskeskus on lajissaan yksi edistyneimmistä maailmassa, se vastaanottaa 400-600 takavarikoitua yli 40:n eri lajin eläintä vuosittain. Minä olen ARCAS:n hallintojohtaja, ja vaikka olen ottanut osaa moniin pieniin vapauttamistapahtumiin, tämä oli ensimmäinen kerta, jolloin osallistuin näin suureen tapahtumaan ja näin syrjäisessä paikassa.

Ja Rio Azul ON syrjäinen paikka. Ensin vietimme 10 tuntia ajaen suurilla maastureilla halki viidakon, lähdimme matkaan maya-raunioilta Tikalista kulkien kohti pohjoista metsästyskylä Uaxactun in kautta. Ainoat ihmiset, jotka näimme 55 kilometrin (35mailia) matkalla Uaxactunista Rio Azulin El Cedro-asemalle, olivat xatenkerääjiä, jotka asuivat tilapäisissä olkimajoissa ainoan kilometrien säteellä saatavilla olevan veden, mutaisen ”aguadan” vieressä. Xate on yksi mayojen sademetsän päätuotteista, pieni, viehättävä palmunlehti, jota käytetään kukka-asetelmissa kautta maailman, koska se säilyy vihreänä ja tuoreennäköisenä katkaisun jälkeen.

Saatoin nähdä kiropraktikkoni pudistelevan päätään, kun hyppelehdimme pitkin tietä (olen antelias kutsuessani sitä tieksi) ja läpi valtaviin savisen kalkkikiviloan täyttämien lätäköiden, loan, joka on niin liukasta, että paikalliset kutsuvat sitä saippuaksi. Kulkuvälineemme olivat vahvistettuja 18 tuuman renkain ja vinsseillä varustettuja Toyotan pick-up rekkvoja, pakattuna ääriään myöten täyteen tarvikkeita, varusteita, puistonvartijoita ja papukaijoja.

Tiet ovat juuri ja juuri tarpeeksi leveitä Toyotalle, olet liemessä, mikäli sinulla on amerikkalainen pick-up. Kun heittelehdimme ja liukastelimme tiellä kohti Rio Azulia, pidin silmällä edessämme olevan pick-upin papukaijoja. Ne pitelivät kiinni henkensä edestä ja kiljuivat hullun lailla, mutta ne olivat hyvässä kunnossa. Ne olivat jo kestäneet ankaran kaksivuotisen pelastus- ja kuntoutusohjelman, joka olisi saanut Survivor-kilpailijan pyörtymään. Useimpien papukaijojen harharetki alkoi, kun salametsästäjät nappasivat ne poikasina pesistään (mahdollisesti pesästä lähellä Rio Azulia). Salametsästäjät Mayan Biosphere – suojelualueella tarkkailevat papukaijojen pesiä ja kun munista kuoriutuu poikasja, he siirtävät poikaset pois. Toisin kuin aikuiset, poikaset ovat säyseitä ja helppoja käsitellä ja ne leimautuvat ihmisiin, mikä tekee niistä mahdollisesti parempia lemmikkejä. Sitten poikaset huumataan Valiumilla hiljaisiksi, tungetaan pahvilaatikoihin, rekan pyöriin, tyhjiin akkuihin ja muihin salakuljetussäiliöihin ja lastataan linja-autoihin matkalle määränpäänä Guatemala City, Belize tai Mexico. Toisinaan linja-autot pysäytetään matkalla tiesuluilla, jotka ovat National Council of Protected Areas:n (CONAP) ja/tai Guatemalan ”vihreän poliisiin”(DIPRONA) miehittämiä ja poikaset löydetään ja takavarikoidaan. Yleensä papukaijojen omistajat eivät sano mitään pidätyksen pelossa. Harvalukuisissa tapauksissa, jolloin matkustaja myöntää olevansa omistaja, hänet pidätetään. Tämä muodostaa ongelman CONAP:lle ja ARCAS:lle, koska Espanjan lain mukaan lintuja pidetään fyysisenä todistusaineistona ja niitä ei voi vapauttaa ennen kuin oikeudenkäynti on päättynyt, mikä tavallisesti vie vuosia.

Kun linnut on kerran takavarikoitu, ne kuljetetaan ARCAS:n pelastuskeskukseen ja ne joutuvat karanteeniin, jossa ne viettävät kolmesta kuukaudesta yhteen vuoteen kasvattaen täyden aikuisen höyhenpeitteen. Jos niiden sulkia on leikattu, ne täytyy nyppiä ja antaa vitamiinilisiä voimistamaan uudelleenkasvua. Karanteenin jälkeen linnut siirretään kuntoutusta edeltäväksi ajaksi erilajisten lintujen yhteisiin lentohäkkeihin, jossa ne alkavat voimistaa lentolihasiaan ja oppia yhteiselämää.

Loput kolme kuukautta linnut viettävät suuressa lopulliseen kuntoutumiseen varatussa lentohäkissä, joka on sijoitettu pois pelastuskeskuksen päärakennusten läheisyydestä ja linnut jatkavat yhteiselämän harjoittelua sekä oppivat välttämään petoeläimiä. Koko kuntoutuksen

ajan linnuille syötetään sekä valmisruokaa että luonnosta saatavaa ruokaa, jota ARCAS:n henkilökunta kerää ympäröivistä metsistä. Ennen vapautusta linnut tutkitaan syöpäläisten, Newcastle'n taudin ja lintuinfluenssan varalta, jotta varmistetaan, että ne eivät tartuta villeinä eläviä lintuja.

Uupumustaso voi kuntoutuksessa olla korkea, mutta tämä on välttämätöntä sen turvaamiseksi, että vapautetut papukaijat ovat tarpeeksi kunnossa selviytyäkseen luonnossa. Niistä alun perin 124 papukaijasta, jotka läpäisivät karanteenin, vain 80 oli jäljellä vapautettaviksi Rio Azulissa. Monet papukaijat eivät koskaan saavuttaneet siipiinsä voimaa, joka on tarpeen hyvään lentotaitoon tai yksinkertaisesti maan pinnalla pysymiseen. Jotkut loukkaantuivat lentäessään tai luokkakaverien hyökkäyksissä. Nämä linnut palautettiin kuntoutusta edeltävään häkkiin ja niille joko annettiin toinen mahdollisuus tulla vapautetuiksi myöhemmin tai mahdollisuus siirtoon vaihtoehtoiseen kohteeseen kuten eläintarha tai koulutuslaitos. Valitettavasti menetimme monia papukaijoja margayn vieraillessa säännöllisesti öisin loppukuntoutushäkissä hyökäten niiden lintujen kimppuun, jotka istuivat orsilla mieluummin häkin reunoilla kuin keskellä. Tämä kissa pyydystettiin ja siirrettiin Yaxhan kansallispuistoon.

Näistä koitoksista ja koettelemuksista huolimatta, ja vaikka lintuja pompotettiin avolavarekan lavalla 10 tuntia, purkaessamme papukaijat pois rekoista leirissä Rio Azulissa. ne näyttivät hyväkuntoisilta ja valmiilta lentämään sekä vaikuttivat nauttivan viimeisestä ruokatarjoilustaan.

80 papukaijasta 5 oli jauhoamatsoneja (*Amazona farinosa*), 7 meksikonaratteja (*Pionus senilus*), 15 valko-otsa-amatsoneja (*Amazona albifrons*), 52 punaotsa-amatsoneja (*Amazona autumnalis*) ja 1 jukataninamatsoni (*Amazona xantolora*).

Kuljetettuaan papukaijat El Cedro – asemalle Rio Azuliin ARCAS:n ja CONAP:n henkilökunta katsasti lähiviidakon etsien mahdollisia vapautuspaikkoja, päätyen lopulta palovalvontatornin lavaan ramonpuussa. Vaikka päätös käyttää hyväksi jo olemassa olevaa lavaa vaikutti yksinkertaiselta ja ilmeiseltä, päätös oli itse asiassa ARCAS:n osalta melkein 15 vuoden kokeilun ja tutkimuksen lopputulos koskien sopivia vapautuspaikkoja kaikkialla Maya Biosphere -suojelualueella. Me olimme johtaneet vapauttamisia suojelualueella viidessä eri paikassa, joista jokainen on analysoitu ruuan, veden ja sopivien pesäpuiden suhteen.

Mutta tärkein kriteeri ja se, joka on tehnyt Rio Azulista yhä houkuttelevamman viime vuosina, on lähellä olevan ihmisasutuksen puuttuminen. Etenkin linnut ovat hyvin liikkuvaisia ja ne voivat helposti lentää 20–40 kilometriä (12–24 mailia) päivässä etsiessään ruokaa ja vettä. Kuntoutetut linnut ovat kuitenkin olleet altistuneita ihmisille ja niillä on paras mahdollisuus jäädä henkiin, jos ne vapautetaan alueella, jossa niille ei tule houkutusta lentää kerjäämään ruokaa lähimmälle kaislakatolle ja jossa ne voivat todella helposti solmia tuttavuuksia villien lintujen kanssa, jotka voivat opettaa niille, kuinka jälleen olla papukaija.

RBM:n eteläisiä ja läntisiä laitoja uhkaavat maanvaltaajat ja maatalousmaan rajan leviäminen, mutta Rio Azul-Mirador –alue on yhä melko koskematonta ja asumatonta.

Vapautuspäivänä papukaijat kuljetettiin palovalvontatornille, siirrettiin kuljetushäkeistä 2m2:n (6.5ft2) vapautushäkkeihin ja nostettiin torniin. Henkilökunta seurasi video- ja valokuvakamerat valmiina henkeään pidättäen, kun vapautushäkin luukku avattiin. Papukaijat eivät ilmeisesti kuitenkaan olleet lukeneet käsikirjoitusta. Sen sijaan että olisivat lentäneet yhtenä suurena laumana ulos ympäristön metsiin, ne istuivat itseään sukien häkin orsilla katsellen vaisuina avointa luukku. Useimmat niistä eivät edes tuntuneet huomaavan, että luukku oli auki. ARCAS:N henkilökunta piti pettymyksensä niellen kamerat käynnissä ja viimein, ehkä 10 minuutin kuluttua, jotkut papukaijoista alkoivat verkkaisesti tepastella reunan yli ja sitten yksi toisensa jälkeen ne alkoivat lentää läheisille oksille. Heti, kun muutama papukaija oli häkin ulkopuolella, sisällä olijat tuntuivat rauhoittuvan ja yhä useampia lensi ulos häkistä. Siltikin vielä kolmen tunnin päästä lähtiessämme lounaalle vielä 15 papukaijaa pysytteli häkissä.

ARCAS:n henkilökunnan jäsenet tarkkailivat seuraavien 12 vuorokauden ajan vastavapautettujen papukaijojen edistymistä. Kaiken kaikkiaan ne tuntuivat sopeutuvan hyvin luontoon hyvän lentotaitonsa ansiosta, niitä nähtiin syömässä, lentämässä parvissa ja muodostamassa pareja.

Toisena päivänä vapauttamisen jälkeen löytyi kuollut Autumnalis ja seitsemäntenä Farinosa. Kummassakaan linnussa ei näkynyt selviä merkkejä kuolinsyystä.

Tässä vapauttamisessa käytetty menetelmä pohjautuu ARCAS:n 20 vuoden kokemukseen villieläinten palauttamisesta luontoon Maya Biosphere – suojelualueella ja se noudattaa mahdollisimman tarkasti Kansainvälisen luonnonsuojeluliiton (IUCN) budjetin ohjeissa annettuja ehtoja. Guatemalan villieläimiä pidetään hallituksen ”omaisuutena” ja jokaisen kuljetuksen ja vapauttamisen pitää ensin olla CONAP:n hyväksymä.

Villieläinten kuntoutus ja vapauttaminen on kallista, vaikeaa ja kiistanalaista. Jokainen prosessin vaihe, jokainen eläinten vaihto häkistä toiseen, jokainen lääketieteellinen tutkimus on vaikea ja sotkuinen. Lukemattomia ennalta-arvaamattomia vaikeuksia ilmenee, kuten ryöstelevä margay.

Villieläinten kuntoutus - kuten lääketiede - on enemmän taidetta kuin tiedettä ja ARCAS on jatkuvassa oppimisen tilassa käsitellessään lukuisia esillenousevia ongelmia. Se on vaikea prosessi myös eläimille. Kuten mainitsin, se on erittäin näännyttävää, mikä kiteyttää laittoman lemmikkikaupan olevan suunnaton eläinten tuhlausta. Kuitenkin palatessani Ramonpuun lavalle useita päiviä vapauttamisen jälkeen ja nähdessäni useita pieniä parvia ”meidän” papukaijojamme lentämässä puunlatvojen yllä, se kaikki tuntui vaivan arvoiselta. Voin kuvitella, että papukaijat nauttivat meitä ympäröivästä koskemattomasta maya- metsästä yhtä paljon kuin minä ja se vahvisti minun päätöstäni edesauttaa tämän Maya-papukaijojen viimeisen turvapaikan suojelua.

Kuvatekstit:

Päivänpitäinen matka syrjäiseen vapautuspaikkaan on päätepiste kaksivuotiselle kuntoutusprosessille, joka alkoi useimmille linnuille poikasena pesästärystä seuranneen takavarikon jälkeen.

Vihdoinkin vapaa! Tämä punaotsa-amatsoni (Amazona autumnalis) uskaltautuu varovasti vapautushäkin ulkopuolelle. Paikanpäällä PVC-putkesta ja kanaverkosta rakennettu häkki on vahva mutta kevyt.

Portti taivaaseen. Lopulta vapautushäkki on kiskottu ylös palovalvontatornin lavalle, viimeinen hässäkkä papukaijan pitkällä matkalla vapauteen.

Oli huojentavaa seurata, kuinka tämä papukaija löysi vettä, sillä takavarikoidut papukaijat olivat juoneet vettä kulhoista koko elämänsä ajan.

Lennä vapaana

Alle kaksi kuukautta sitten laukaisunsa jälkeen tuki WPT:n Lennä vapaana-kampanjalle on ollut huomattava. Yli 250 lahjoittajaa yli kahdestatoista maasta maailmanlaajuisesti on osoittanut myötätuntoaan ja sitoutumistaan lopettaakseen luonnosta pyydettyjen lintujen kaupankäynnin.

Tämän tuen myötä olemme myöntäneet lisää rahoitusta: Tarjoamme välitöntä apua takavarikoitujen harmaapapukaijoiden kuntoutukseen ja vapautukseen Kamerunissa, isännöimme työpajan harmaapapukaijoiden vapauttamiselle Keniassa, hoitaa Brasiliassa maaliskuussa vuonna 1998 vapautettujen siniotsa-amatsonien jäljitystutkimus, saada kiinni villieläinkauppiat Indonesiassa ja tukea kymmenien arattien vapautusta pelastusryhmän toimesta Meksikon Mazatlanissa.

Ota vastaan sydämmelliset kiitoksemme - ja tiedosta, että olet jo tekemässä muutosta. Tukeaksesi tätä kampanjaa, ota yhteyttä toimijoihimme tai vieraile www.parrots.org/flyfree

Lahjoittajalista (2.2.2010)

Erikoiskiitokset erikoisille tukijoille:

Folke Peterson Säätiö
Bill ja Terry Pelster
Fran Vogel
Jade Lau
Peter Molesworth

Edistystä!

Papukaijosten suojelu Bonairella

Kirjoittanut Tri. Sam Williams FT

Keltanaama-amatsonit (*Amazona barbadensis*) kohtaavat Bonairella kaikki klassiset villien papukaijapopulaatioiden uhat. Asuinseutujen menetykset ja huonontuminen vähentävät ruokailu- ja pesintämahdollisuuksia, sisäsiirtoisuus lisää epäonnistumisia lisääntymisessä, pedot syövät poikasia ja noin kolmannes poikasista, jotka saavuttavat lentokyvyn saalistetaan paikalliselle lemmikkieläinkaupustelulle. Näistä (ja monista muista) uhista huolimatta, uskomme että Bonairen populaatiolla on valoisa tulevaisuus ja monilla tavoin se on merkittävä esimerkki papukaijosten suojelussa.

Viimeisen neljän vuoden aikana minä ja Rowan Martin olemme tutkineet tämän Karibialaissaaren populaatiota, paitsi vuonna 2009, jolloin me molemmat kirjoitimme väitöskirjojamme emmekä pystyneet palaamaan kentälle. Onneksi Rhian Evans, kenttäassistenttimme vuonna 2008 luopui työstään jälleen kerran ja palasi Bonaireen pitämään projektin hengissä.

Projektin kenttätö keskittyy papukaijosten lisääntymisbiologiaan ja siihen vaikuttaviin ekologisiin tekijöihin. Olemme löytäneet 64 eri pesää erilaisista puista ja kielekkeiltä mutta joka vuosi noin puolet näistä ovat olleet käytössä. Tarkkailu sisältää munittujen munien määrän, hautomisesta selvinneiden munien määrän, näistä munista kuoriutuneiden poikasten määrän ja kaksi kuukautta myöhemmin lentokykyisten poikasten määrän laskemisen. Vuonna 2008 Rowan, Rhian ja minä järjestimme pesätarkkailukoulutusta kansallispuiston viranomaisille, STINAPAlle, ja olimme iloisia siitä, että vuonna 2009 jatkoimme pesätarkkailutyötä yhdessä STINAPAn kanssa.

Kuoriutuvuus ja pesäympäristöolosuhteet

Rhian ja papukaijaryhmä havaitsivat pesintäaktiivisuutta 28 pesässä ja nämä parit munivat yhteensä 94 munaa. Ensimmäistä kertaa löytyi pesä, jossa oli viisi munaa. Vain 82 munaa oli silti koskemattomia haudonta-ajan lopussa, lähes kuukausi myöhemmin. Poikasia kuoriutui 64 munasta (68%). Munat eivät välttämättä selviä haudonnasta, koska rotat ja (mahdollisesti) kissat metsästävät niitä. Epäilemme myös, että tappiota tulee, kun pariskunnat, jotka kilpailevat samoista pesäpaikoista rikkovat munia. Vuosien 2006 ja 2008 välillä huomasimme, että vain 77% munista, jotka selviytyivät haudonnan loppuun kuoriutuivat. Tätä mittaa kutsutaan kuoriutuvuudeksi. Toisiin lintuihin, joiden keskimääräinen kuoriutuvuus on 92% verrattuna tämä on pieni määrä ja suojelun huolenaihe. Alhainen kuoriutuvuus voi tarkoittaa sitä, että populaatio kokee sisäsiirtoisuuden taantumaa. Vakavien kuivien kausien aikana Bonairen papukaijapopulaatio on kokenut pullonkauloja, jolloin lukumäärät ovat tipahtaneet noin kahteensataan yksilöön. Nämä käänneet populaation koossa on saattanut johtua sisäsiirtoisuudesta. Meillä on ollut hienoista menestystä pesintäparien verinäytteiden keräämisessä. Meillä tulee olemaan enemmän aikaa suorittaa tätä tulevaisuudessa. Toivottavasti pystymme keräämään riittävän määrän näytteitä geneettisiä analyysejä varten.

Eri pesien ympäristöolosuhteet saattavat olla toinen mahdollinen selitys huonoon kuoriutuvuuteen. Bonairen papukaijat tekevät muodoiltaan ja kooltaan hyvin erilaisia pesiä ja kaikki nämä ominaisuudet saattavat vaikuttaa haudottujen munien lämpötilaan ja lopulta

alkioiden selviytymiseen. Tutkiaksemme tätä seikkaa, käytimme datakerääjiä, pieniä sähköisiä nauhoittajia, jotka mittaavat lämpötilaa ja kosteutta säännöllisin väliajoin. Datankerääjät asennettiin pesiin, joissa ne eivät häirinneet hautovaa papukaijanaarasta. Ne tarjosivat loistavan mahdollisuuden tutkia pesäolosuhteita parin päivän ajan. Tarkkailumme osoitti, että eri pesäkoloissa oli merkittäviä lämpötilaeroja. Tämä pilottitutkimus osoitti, että on mahdollista tutkia tällaista ja että pesien välillä on mainittavia eroja. Tulemme erityisesti tutkimaan pesäolosuhteita myöhemmin vuonna 2010.

Monta poikasta tekee kenttäbiologin iloiseksi mutta...

Kesäkuun alussa poikasia kuoriutuu pesissä saaren kolkassa. Se on kauden kohokohta varsinkin vuonna 2009, kun kaikki viisi munaa yhdessä pesässä kuoriutuivat. Pienten ja avuttomien poikasten punnitseminen ja mittailu on juurikin loistavaa. Valitettavat tosiasia on, että siitä ei pääse kuin alaspäin. Menetämme poikasia lukuisista syistä ja kuolleisuuden syyn vahvistaminen voi olla vaikeaa. Olemme käyttäneet kameroita pienellä menestyksellä ja tänä vuonna uudet laitteet mahdollistivat nauhoittamaan toimintoja pesässä ja sen ulkopuolella pidempiä aikoja. Tämä oli todella kätevää ja tuloksena vahvistimme, että kissat metsästävät poikasia. Se on jotain, johon voimme vaikuttaa tulevaisuudessa.

Pesintäajan lopulla, jos jotkut poikaset ovat vältäneet pedot ja opettelevat lentämään, ne kohtaavat lisää ongelmia. Vaikka 1950-luvulta asti on ollut laki suojelemissa, papukaijojen salametsästys jatkuu. Pesintäkauden lopussa 38 poikasta oli pesässä ja lopulta 10 salametsästettiin ja vain 28 lähtivät pesästä. Eikä sittenkään nuoret linnut ole turvassa. Vuonna 2008 rengastettu lintu, jonka näimme lentävän pesästä päätyi vankeuteen renkaan kera. Vuonna 2009 Rhian piti huolta "Montysta", vierottamaton poikanen, joka oli tiputettu pesästä seipään avulla.

Lain täytäntöönpano ja tulevaisuuden vapautukset

Vuonna 2002 järjestettiin rekisteröinti ja rengastuskampanja, jonka jälkeen mikä tahansa lemmikipapukaija, jolla ei ollut rengasta, saatettiin takavarikoida ja omistaja saattoi saada syytteen. Onneksi vuonna 2009 meidän paikalliset yhteistyökumppanit Salba Nos Lora (Pelasta meidän papukaijat) ja STINAPA työskentelivät useiden poliisiviranomaisten kanssa luodakseen täytäntöönpanokampanjan. Löytyi yhdeksän laitonta lemmikkiä lyhyessä armahduksessa, jonka jälkeen toiset yhdeksän lintua takavarikoitiin. Ihmiset, joilla näitä papukaijoja on saavat 1000 guilderin (£330/\$550) sakot. Salba Nos Lora on työskennellyt kovasti levittääkseen tietoisuutta papukaijojen suojelusta ja näyttäisi siltä, että olisi jäljellä muutama "mätämuna", jotka jatkavat poikasten salametsästystä. Kuten minkä tahansa lain kanssa, täytäntöönpano on erittäin tärkeää noudattamisen kannalta. Klassinen ongelma ja syy sille että monet luonnonsuojelulait eivät tehoa on, että niin ei tehdä. Meidän tulee onnitella Bonairen asukkaita, jotka ovat saaneet täytäntöönpanon aikaiseksi ja tekevät selväksi, että muut maat ovat tästä tietoisia.

Luovutetut ja takavarikoidut linnut, Monty ja kuusi muuta vuoden 2002 jälkeen ilmaantuneet mukaan lukien, ovat tällä hetkellä Maatalousministeriön lintutarhalla. Tämä ei ole selvästikään paras ratkaisu ja aiommekin vapauttaa nämä linnut vuoden 2010 alussa. Vaikka lopullinen vapautus ei olisikaan mahdollista ja linnut pidetään vapaana, tulee olemaan lukuisia etuja koulutukseen, turismiin ja jopa tutkimukseen ja tietysti se on etu noille papukaijoille. Toivottavasti ensi kerralla kirjoitan jotain vapautusohjelman menestyksestä.

Lopuksi haluaisimme kiittää kaikkia ryhmiä ja yksilöitä, jotka ovat tukeneet meitä tässä projektissa 2009, varsinkin WPT:ia, STINAPA Bonairea, Phoenix Landing Säätiotä, Louise

Prowse, Amazona Society USA:ta, Amazona Society UK:ta, Solway Parrot and Foreign Bird Clubia ja Salba Nos Loraa.

Kuvat:

VASEMMALLA Biologit punnitsevat ja mittaavat poikaset taatakseen riittävät kasvumäärät. Ympäristöolosuhteet pesillä tarkkaillaan myös huonoa kuoriutuvuutta määritettäessä. Suuri määrä olosuhteita löytyy Bonairen amazonien pesien joukosta.

ALLA Ensimmäistä viiden munan pesää seurattiin tarkasti vuonna 2009. Kenttähenkilökunnan iloksi ja yleisestä huonosta kuoriutuvuudesta huolimatta kaikki viisi poikasta kuoriutui. Nillä on silti kova tie edessä ja kameroiden käyttö saattaa tarjota näkökulman joihinkin kuolemansyihin kuoriutumisen jälkeen.

OIKEALLA Tämä kuusi viikkoa vanha poikanen kestää rajoitettua käsittelyä, kun paino ja pituus on mitattu. Poikaset rengastetaan erivärisin renkain, jotta eri lintuja pystytään tarkkailemaan kentällä pesästä lentämisen jälkeen. Yksilölliset merkinnät sallivat suuremman ymmärryksen parvidynamiikasta ja -biologiasta. ALLA Maanlaajuiset ponnistelut lopettaa tämän harvinaisen papukaijan pyydystämisen lemmikiksi rekisteröintikampanja alkoi vuonna 2002. Laittomat lemmikkilinnut on nyt takavarikoitu, kuntoutettu ja vapautettu. Näitä lintuja pidetään tarhalla ja ne toivottavasti vapautetaan lähitulevaisuudessa.

Sivupalkki

Keltanaama-amatsoni

Amazona barbadensis

Populaatio/uhat: Kaikkia olemassaolevia populaatioita (arvio 2500-10000) uhkaa elinalueiden tuhoutuminen tai laiton salametsästys, tai näiden yhdistelmä. Joillain alueilla niitä syytetään satojen tuhoamisesta.

Asuinympäristö: Rajoittunut kuiville alueille kaktusten, piikikkäiden puiden ja pensaiden kanssa: joskus ruokailee viljelyalueilla ja takapihojen hedelmäpuissa (katso kansi).

Alue: Rajoitettu pienelle rannikkoalueelle Venezuelassa ja Blanquillan, Margaritan ja Bonairen saarille. Tuotu Curacaon ja Alankomaiden Antilleille.

WPT yleästi tuki Sam Williamsin ja Rowan Martinin väitöskirjoja kuten myös geenitutkimusta, josta raportoitiin PsittaScenessä 21.3 (elokuussa 2009).

>> Lue Samin blogia osoitteessa www.parrots.org. Lisätietoa, kuvia, kaavioita ja lukuja.

Lentänyt karkuteille?

Teksti ja kuvat: Barbara Heidenreich

Siniotsa-amatsonillani Tarahilla on leikkaamattomat siipisulat. Kuitenkin, kuten monet muutkin linnut joiden siivet on leikattu poikasaikana, hän ei ole silti oppinut lentotaitoja. Sanoinkin usein: "Hänellä on lentosulat, mutta hän ei lennä". Eräänä päivänä opin, varsin ikävällä tavalla, ettei tämä olekaan aivan totta.

Vieraillessani vanhempieni luona, vein Tarahin häkissään vanhaan makuuhuoneeseeni. Avasin häkin oven tarjotakseni hänelle paljon tarvittua aikaa olla vapaana. Ennen kuin tajusinkaan, hän rynnisti pois häkistään, lensi makuuhuoneen ovesta, kääntyi oikealle ja pääsi käytävään. Sitten hän kääntyi vasemmalle ja lensi olohuoneen läpi. Juuri tällä hetkellä isäni oli avaamassa lasiovea astuakseen parvekkeelle. Arvatkaa kuka meni myös ovesta? Parveke oli toisessa kerroksessa, joten linnullani oli kaksi kerrosta matkaa alaspäin auttamaan häntä suurelle lennolleen kohti talon takana sijaitsevaa golfkenttää. Luojan kiitos, hän oli kuin vihreä lentävä tiili. Pian häneltä loppui energia ja hitaasti hän laskeutui pehmeälle vihreälle ruoholle, juuri ennen puuta, joka tarjosi oksiaan suojapaikaksi. Adrenaliinin voimalla juoksin lintuni perään, jalkani tuskin maata koskettaen.

Olen aina ollut hyvin varovainen niiden valintojen suhteen, joita teen, kun talossa on lentävä lintu. Mutta olin todella yllätynyt hämmästyttävästä lennosta, jonka lintuni sinä päivänä teki. Joskus linnut, joiden me kuvittelemme olevan lentotaidottomia, tekevät juuri niin. Joskus linnut, joiden siipisulat on leikattu, yllättävät meidät kun sulat kasvavat takaisin. Joskus kokeneet lentäjät säikähtävät tai löytävät itsensä tuntemattomalta maalta. Mikä syy onkaan, on joitain tekniikoita, jotka voivat olla käytännöllisiä karkuteille lentäneen linnun takaisin saamisessa. Seuraava informaatio on tarkoitettu valmistelemaan sinua sitä päivää varten, kun lintusi nousee ilmaan ja lähtee väärään suuntaan. Nämä tekniikat toimivat vaikkei linnullasi olisi lentotaitoa tai mikäli se on maailmanluokan lentourheilija.

Lintusi lentää pois

- Huuda lintuasi lujaa hänen lentäessään pois - se voi auttaa häntä löytämään tiensä takaisin luoksesi.
- Älä päästä katsettasi irti lentävästä linnusta. Kiinnitä huomiota viimeiseen paikkaan missä hänet näit, lentokorkeuteen sekä siihen, kuinka väsyneeltä hän näytti. Hän on voinut laskeutua sille alueelle.
- Ota kännykkäsi mukaan. Radio- tai puhelinyhteys lintuasi etsivien ihmisten kesken voi olla todella hyödyllinen.

Lintuasi etsimässä

- Jos etsijöitä on useampia, jakaantukaa ja piirittäkää alue, missä viimeksi näit lintusi.
- Mikäli et näe lintuasi, kutsu häntä. Hän saattaa vastata kutsuusi. Päästä sanoja tai ääniä joita hän tietää tai matkii. Monet papukaijat paikallistetaan huutojensa ansiosta.
- Mikäli on toinen lintu, josta hän tykkää, laita tämä lintu häkkiin ja tuo alueelle. Kävele kauemmaksi häkissä olevasta linnusta. Se voi rohkaista häkissä olevaa lintua huutamaan. Tämä taas voi innostuttaa kadonnutta lintua huutamaan.

- Vältä puhumista, jotta kuulette linnun huudot.
- Katso huolella rajoitetulta alueelta (noin yhden mailin säteeltä) etsinnän varhaisessa vaiheessa. Yleensä papukaijat eivät mene kauaksi ellei tuuli satu viemään mukanaan, petolintu jahtaa tai lintu ole erittäin peloissaan.
- Pidä mielessä, että papukaijasi voi nähdä sinut ennen kuin sinä näet hänet. Mikäli näin käy, ovat papukaijat toisinaan hyvin hiljaa. Tämä voi johtua siitä, että lintusi tuntee olonsa mukavammaksi koska sinä olet nyt hänen näköpiirissään.
- Joidenkin papukaijojen kirkkaista väreistä huolimatta, niitä voi olla todella vaikeaa nähdä puissa. Etsi puihin kätkeytyä liikettä sen sijaan että etsisit lintua istumassa näkyvästi avoimella paikalla.

Lintusi on paikallistettu, mutta tavoittamattomissa

- Kun löydät lintusi, rentoudu (mikäli lintu ei ole välittömässä vaarassa). On parempi antaa linnun istua siellä missä hän on (mikäli hän on saavuttamattomissa) sillä välin kun pohdit strategiaasi. Älä yritä hädissäsi kaapata lintua, kastella tai säikäyttää häntä alas.
- Jos lintu on juuri laskeutunut, hän todennäköisesti ei lennä uudestaan hetkeen (tai enää ollenkaan).
- Tuo alueelle ihminen, josta lintu eniten tykkää ja/tai hänen suosikkilintuystävänsä (häkissään).
- Tuo linnun lempiruokaa, tutut ruokakupit ja häkki mikäli mahdollista.
- Ole varovainen, ettet vaadi lintuasi lentämään korkealta tai hankalasta kulmasta. Yritä sijoittaa itsesi (tai lintukaveri tai linnun häkki) niin, että linnulle tarjotaan lyhyt lentomatka luoksesi tai lyhyt laskeutuminen matalemmalle.
- Yritä houkutella lintuasi lentämään tai kiipeämään oksille/esineille, jotka ovat samanlaisia kuin se millä hän istuu, mikäli vain mahdollista. Lintu voi olla liian peloissaan kiivetäkseen täysin erilaiselle orrelle. (Esimerkiksi lintu voi pelätä kiivetä puusta aidan päälle.) Mikäli sinulla ei ole muuta vaihtoehtoa, etene hitaasti ja ole kärsivällinen lintusi kanssa kun hän rakentaa luottamustaan. Hän voi myös lentää uudestaan karkuun, mikäli hän koskee uutta ortta ja säikähtää sitä.
- Älä nosta tuntemattomia esineitä lintusi luoksi saadaksesi hänet astumaan niille. Todennäköisempää on, että säikäytät lintusi lentämään kauemmaksi. Mikäli sinulla on tuttu esine, lintu voi astua sille. Pidä mielessä, että esimerkiksi tikkaat, puihin kiipeävät ihmiset, hedelmien poimintatyökalut jne. voivat myös säikäyttää lintusi. Etene erittäin hitaasti mikäli päädyt käyttämään näitä esineitä. Pysäytä kaikki toiminta, mikäli lintusi näyttää siltä, että se aikoo lentää pois.
- Yritä kutsua lintuasi, kun hänen ruumiinkielensä kertoo, että hän on valmis tulemaan alas. Älä kutsu jatkuvasti.
- Kokeile astua sopivalla hetkellä pois linnun näkyvistä. Tämä aiheuttaa linnullesi ahdistusta, minkä takia hän voi tulla luoksesi, kun tulet taas takaisin näkyviin. Yleensä linnut huutavat tai alkavat liikkumaan ympäriinsä kun ne ovat valmiita yrittämään luoksesi palaamista. Mikäli huomaat tällaista käytöstä, tule pois piilosta.
- Jos kuulet lintusi huutavan kun olet piilossa, hän saattaa olla valmis lentämään tai on jo ilmassa. Näytä tällöin itsesi välittömästi. Monet papukaijat huutavat, kun ne lentävät tällaisessa tilanteessa.
- Linnut usein tulevat esille ja myös huutavat juuri ennen lentoaan. Ole varautunut tähän. Sinun tarvitsee ehkä nähdä minne lintusi lentää. Ole valmis juoksemaan, jos tarpeen.
- Pyri siihen, ettei linnun suosikki-ihmisen ympärillä olisi suurta ihmisjoukkoa. Säikähtänyt lintu ei välttämättä tahdo lentää vieraiden keskelle. Anna linnun suosikki-ihmiselle paljon tilaa.

Aurinko laskee ja lintusi on yhä ulkona

- Papukaijat lentävät yleensä uudelleen hieman ennen kuin aurinko alkaa laskea. Tämä on todennäköisesti viimeinen mahdollisuutesi saada lintusi takaisin ennen kuin hän alkaa yöpymään. Hyödynnä sitä. Voit yrittää saada linnun innostumaan huutamalla ja luomalla jännitystä. Tämä voi rohkaista viimeiselle lennolle.
- Kun aurinko alkaa laskea, lintusi alkaa sukia höyheniään ja valmistautuu yöpuulle. Tässä vaiheessa on parasta antaa hänen mennä nukkumaan. Pidä häntä silmällä kunnes aurinko on laskenut täysin. Paina linnun tarkka sijainti mieleesi.
- Ennen kuin aurinko nousee seuraavana päivänä, palaa takaisin samalle paikalle. Lintusi pitäisi olla siellä yhä, ellei hän ole säikähtänyt yöllä (pöllöt voivat aiheuttaa tämän).
- Yleensä 8:30 tai 9:00 lintusi on valmiina lentämään uudelleen tai tekemään yrityksen päästä luoksesi. Toista vaiheet jotka on kuvailtu kappaleessa "Lintusi on paikallistettu, mutta tavoittamattomissa".

Lintuasi ei ole nähty viimeiseen vuorokauteen

- Ota yhteyttä seuraaviin ihmisiin ja kerro heille, että olet etsimässä lintuasi.
 - löytöeläintalot
 - eläinsuojeluyhdistykset
 - eläinlääkärit
 - eläintarhat
 - eläinkaupat
 - poliisi
- Laita ilmoitus sanomalehteen kadonneesta linnusta. Huomaa: Älä anna lintusi renkaan numeroa. Mikäli lintusi vahingossa joutuu vääriin käsiin, tämä voi johtaa renkaan poistamiseen.
- Tarkista sanomalehdestä ilmoitukset löydetyistä linnusta. Vastaa kaikkiin ilmoitukseen. Ihmiset ovat toisinaan tietämättömiä siitä mitä ovat löytäneet. Congon harmaapapukaija voi olla erehdyksessä kummallinen punapyrstöinen kyyhkynen auttavaisen vieraan mielestä, joka ei tunne papukaijoja.
- Kiinnitä ilmoituksia kadonneesta linnusta alueelle missä viimeksi näit lintusi. Voit myös tarjota palkintoa kannustaaksesi ihmisiä soittamaan.
- Monesti lintu löytyy vuorokauden sisällä katoamisestaan. Temppuna onkin löytää ihminen, joka löysi linnun ennen sinua.

Älä luovuta

Sinnikkyys on avain linnun takaisin saamiseen. Älä hyväksy, ettet saa lintuasi takaisin kun olet menettänyt hänet näkyvistäsi. Ammatillisena linnunkouluttajana, joka vapaalennättää monentyyppisiä lintuja säännöllisesti, voin vannoa, että papukaijat ovat monesti helpoimpia lintuja löydettäväksi. Luota minuun - mikään ei ole turhauttavampaa kuin etsiä hiljaista, mutta tarkkaavaista pöllöä joka on piiloutunut pensasiin ja katsellut kun sinä olet kävellyt ohi sata kertaa! Onneksi meidän papukaijamme yleensä etsivät ihmis- tai lintuseuraa suuren lentoseikkailunsa aikana.

Kuvatekstit:

Oksalle astumisen harjoittelu voi auttaa, jos lintusi täytyy saada joskus takaisin korkealta oksalta. Valjaiden käyttö vaatii harjoittelua, mutta ne antavat sinun viedä lintusi ulos opettelemaan naapuruston maamerkkejä. Papukaijan kouluttaminen kuljetushäkkiin menoa varten voi osoittautua hyödylliseksi, mikäli hän joskus katoaa.

Ole varovainen ettet pyydä lintuasi lentämään korkealta tai hankalasta kulmasta. Yritä sijoittaa itsesi niin, että tarjoat lyhyen lento- tai kiipeämismatkan.

Opettaessasi papukaijasi tulemaan kutsusta luoksesi, voi auttaa hänen takaisin saamisessaan.

Älä irroita katsettasi linnustasi ja paina viimeinen sijainti mieleesi huolella.

Sivupalkki:

Hanki lintusi takaisin!

Mitä tehdä, kun papukaija on kadonnut

On harvoja niin sydäntäsärkeviä juttuja kuin se, että rakastettu papukaija pääsee vahingossa karkuun. Barbara Heidenreich ja virikespesialisti Robin Shewokis (The Leather Elves) innostuivat tekemään tämän DVD:n, kun tuhannet papukaijanomistajat pyysivät apua kadonneen lintunsa löytämiseen. Ole valmistautunut. Opettele käytännössä kuinka voit estää sydänsurun, jota niin monet joutuvat kokemaan kadottaessaan papukaijansa. Tämä DVD sisältää yksityiskohtaisia ohjeita auttamaan sinua kadonneen papukaijasi löytämisessä. Se sisältää myös käytännöllisiä apuvälineitä, kuten "Kadonnut lintu" -julisteita yli viidestäkymmenestä lajista, lintujen kutsuhuutoja yli kolmestakymmenestä lajista, ilmoitusluetteloita ja tarkistuslistoja valmistautumiseen.

>> Saatavilla: www.goodbirdinc.com ja www.theleatherelves.com

Kirjoittaja, Barbara Heidenreich, on ollut ammattilais eläintenkouluttaja vuodesta 1990 lähtien. Hän omistaa ja työskentelee yrityksessään Good Bird, Inc (www.goodbirdinc.com) sekä eläinkoulutus- ja konsultointipalveluissa. Barbara tarjoaa käyttäytymis- ja koulutuspalveluita papukaijayhteisölle mukaanlukien Good Bird -lehti, käytös- ja koulutusseminaarit, kuin myös kirjat ja videot. Useita hänen teoksistaan on saatavilla WPT:n kautta (www.parrots.org).

(C) Copyright 2005. Ilmestynyt Good Bird -lehdessä Volume 1, Issue 1, Spring 2005.

Uudelleenjulkaistu luvalla.

Täydelliset kumppanit

Kirjoittanut: Dave Cruz

Tämä se on. Tämä on meidän ainoa tilaisuutemme.

Tämä voi vaikuttaa hieman dramaattiselta lausahdukselta, mutta minulle tämä on ainoa keino saavuttaa suojele ja rauhoitus erittäin uhanalaisiksi luokitelluille lajeille.

Se on vaisto kiireellisyydestä, kun näen sinikurkkuaran pelastustiimin saapuvan työhönsä. Vaikkei heidän työnsä olekaan vähempää kuin tämän aran pelastaminen sukupuutolta, ottaa tiimi sen todella positiivisesti ja hyvällä huumorilla.

Projekti on jo täydessä vauhdissaan kun savun La Paziin, Boliviaan. On marraskuu ja työalue Benissä on yhä melkoisen matkan päässä. Matka vaatii meiltä lukemattomia takseja, useita linja-autoja, kolme pientä lentokonetta ja yhden ylityöllistetyin lava-auton. Se vaatii myös apua macheteista, vasaroista, kotitekoisista lapioista ja kolmelta hevoselta, jotka vetävät meidät pois kahdesta mutakuopasta, aivan kuten se vaatii myös apua ystävällisistä pienistä yhteisöistä, joita jää matkan varrelle.

Igor Berkunsky, projektin johtaja, tapaa meidät linja-autoasemalla. Valmistaudumme suuntaamaan kohti työaluetta. Valmistelut ovat Igorin toinen luonto. Hänen tarttuva hyvä tuulensa auttaa meitä pärjäämään kaikkien kiemuroiden, mutkien ja viiveiden kanssa, joita melkein aina ilmenee yrittäessä koordinoita tämän mittakaavan projektia. Mantra on opittu: "Odota odottamatonta". Se on lausuttu yhä uudelleen muistuttamaan, että kaikista epämukavimmistakin tilanteista täytyy pysyä positiivisena. Tämä lausahdus ei koskaan epäonnistu tuomaan hymyä huulillemme keskellä pulmia.

Voi kuulostaa kummalliselta, mutta mitä enemmän ajattelen sitä, sitä enemmän rinnakkaisuuksia voin vetää siitä miten Igor miehineen suhtautuu työhönsä, siihen miten meidän opiskelijoina pitäisi suhtautua omaamme. Joka ikinen päivä Minnesotan eläintarhassa, Kayteen lintujen maailma -näytöksessä me vuorovaikutamme satojen tai tuhansien ihmisten kanssa, jotka ovat päättäneet viettää hieman aikaa meidän ja huolehtimiemme eläinten kanssa. Parhaina päivinä me voisimme olla se, joka innostaa jotain vierastamme tekemään muutoksia omaan elämäänsä turvatakseen luonnon ja eläinten suojelua. Ehkä me innostamme heitä menemään ja oppimaan lisää uhanalaisista lajeista ja paikoista, jotka ylläpitävät niiden kantoja. Ehkä me vaikutamme jonkun tulevaisuuden ammatinvalintaan tai vakaumuksiin. Parhaina päivinä me jopa tunnemme tämän tiedon saavan työntekomme tehokkaammaksi.

Tämä se on. Tämä on meidän ainoa tilaisuutemme.

Tämä voi vaikuttaa hieman dramaattiselta lausahdukselta, mutta minulle tämä on ainoa keino saavuttaa kaikki tarjonta näytöksestämme.

Huolimatta erilaisista metodeistamme, on tavoitteemme sama kuin Igorin. Kun esittelemme sinikurkkuaraamme Eltonia, tahdomme turvata näiden lintujen tulevaisuuden. Saamme vain yhden tilaisuuden antaa vierailijoille välähdyksen sinikurkkuarojen ahdingosta ja kertoa pikaisia toimia tarvittavan mikäli nämä linnut aikovat välttää siniaran kohtalon. Monet vierailijoistamme eivät ole koskaan kuulleet näiden arojen tarinaa ja tämä onkin varmin keino saada laji ikiajoiksi katoamaan. Kuinka voimme pelastaa jotain, mikäli olemme tietämättömiä sen olemassaolosta?

Tämä on syy, mikä tekee meidän ja Igorin tiimit täydellisiksi kumppaneiksi. Meillä voi olla erilaiset toimintamallit, mutta me tuemme toinen toisemme työtä. Minnesotan eläintarha tarjoaa rahallista apua kenttätöille, joka on elintärkeää sinikurkkuaran selviytymisen kannalta. Igor on ottanut minut mukaan jokapäiväiseen sinikurkkuarojen elämään niiden ehdoilla, luonnossa. Tämä antaa minulle paljon paremmat valmiudet kertoa niiden tarinaa. Minulle on esitelty kaikki kiemurat siitä päivittäisestä kamppailusta, mitä nämä linnut kohtaavat. Olen saanut tarjota apuani käytännössä, varmistaa, että poikaset kasvavat onnistuneesti niiden luonnollisessa elinympäristössä. Olen saanut nämä kokemukset mukaani jaettavaksi ne

eläintarhan henkilökunnan ja vierailijoiden kanssa. Nämä kokemukset auttavat meitä tekemään paremmin sen mitä teemme. Ja parhaamme meidän jokaisen onkin tehtävä, mikäli haluamme onnistua pelastamaan sinikurkkuarat sukupuuttoon kuolemiselta. Joka kerta, kun joku tulee katsomaan esitystämme, on meidän ainoa tilaisuutemme tavoittaa hänet ja saada hänet tietämään, että myös hän voi olla osa sitä tarinaa, minkä uskon tulevaisuudessa vielä onnellisesti päättyvän.

Elämässä on harvinaista saada toista mahdollisuutta. On tärkeää, että olemme oppineet tämän läksyn. Meidän täytyy rauhoittaa ja suojella maailman harvinaisimpia olentoja ennen kuin on liian myöhäistä siihen. Silloin meidän ei tarvitse pohtia, mitä tekisimme, jos meillä vain olisi sittenkin toinen mahdollisuus.

Näennäisesti koskaan päättymättömällä matkalla halki Bolivian syrjäseutujen, muuttuu keskustelumme eläinten suojelusta elämän filosofioihin, jaamme kokemuksia huonoista television klassikoista, joita me jokainen katsoimme kasvaessamme tuhansien mailien päässä toisistamme. Toinen sopiva mantra on opittu tässä hengessä: "Rakastan sitä kun suunnitelma tulee toteen." (Muistatteko Mr. T:n A Teamista?). Poikkeuksetta kuulemme nämä sanat sen jälkeen kun olemme kohdanneet jonkin odottamattoman katastrofin. Nämä ovat sanat, jotka yhä soivat korvissani. Sanat, jotka on jaettu pitkällä matkalla Bolivian läpi, mukana miehen, joka liikkuu ainoalla tavalla jonka hän osaa. Igor menee suunnitelmansa mukana eteenpäin. Se on suunnitelma, joka on hyvin ajateltu, mutta se myös kehittyi tarpeen vaatiessa. Se kehittyi vastauksena Benin muuttuviin olosuhteisiin ja sinikurkkuarojen muuttuviin tarpeisiin. Mitä se vaatiikaan, se tulee kyllä tehtyä. Luota siihen. En tahdo puhua Igorin puolesta, mutta luulen, että hän näkee meidän olevan keskellä juuri sitä, mikä voi hyvinkin olla "meidän ainoa tilaisuutemme."

Kuvatekstit:

Minnesotan eläintarhan "Elton" tapaa vuosittain tuhansia vieraita ja auttaa kertomaan sinikurkkuaran tarinaa. Eläintarha toimii yhteistyössä WPT:n kanssa tukeakseen villien lintujen suojelua.

BTMA:n projektijohtaja Igor Berkunsky, WPT:n johtaja Jamie Gilardi ja Minnesotan eläintarhan eläintieteilijä Dave Cruz saavat lennon paikalliselta papukaijarakkaalta pilotilta.

Sinikurkkuaaraa löytyy vain hyvin rajalliselta alueelta Pohjois-Boliviasta. Toiminnan tarkoituksena on auttaa aikuista paria menestyksekkäästi kasvattamaan niin paljon poikasia kuin mahdollista.

Kenttätyö voi vaikuttaa lumoavalta ja jännittävältä. Vaikka siinä onkin ennennäkemättömiä hetkiä, tarvitaan myös paljon kovaa työtä, kekseliäisyyttä ja nöyryyttä!

>> Katso seuraavasta PsittaScenen numerosta Igor Berkunskyn artikkeli sinikurkkuarojen pesintäkaudesta 2009-2010.

Papukaijauutiset

Papukaijatapahtumat

2010 Papukaijaristeily: Etelä-Karibia

7.-14. marraskuuta 2010

Tue papukaijojen suojelutyötä lähtemällä risteilylle. Arpajaistuotot, lahjoitukset ja osa kokousmaksusta käytetään World Parrot Trustin tekemän työn hyväksi. Toinen vuosittainen papukaijojen ystävien risteily tulee olemaan näyttävä. Jätä arki taaksesi ja tule kokemaan sinisimpiä vesiä sekä parhaimpia kiertoajeluita. Tule seminaareihin kuuntelemaan opetusta lintukouluttaja Steve Martinilta, Amazon-biologi Sam Williamsilta ja Worl Parrot Trustin Steve Milpacherilta. Pistäydä myös eksoottisissa vierassatamissa, joissa voit nähdä villejä papukaijoja!

Carol Cipriano 570.226.2569

baldmantravel@gmail.com

www.parrotloverscruise.com

Kiitos

Ensimmäinen papukaijojen ystävien risteily

Tuhanne kiitokset Carol Ciprianolle, jonka luovuus sai aikaan ensimmäisen papukaijojen ystävien risteilyn viime syksyllä. Hänen taitonsa ja innostuneisuutensa teki tapahtumasta erittäin onnistuneen. Osanottajat kertoivat viikon olleen erinomainen; laivall rentouduttiin ja opittiin puhujien sekä toisten papukaijaharrastajien kanssa. He lahjoittivat yhdessä Carnival Cruise Linesin kanssa 4000 dollaria rahastoon. Varaa ajoissa paikkasi tämän vuoden risteilylle!

Papukaijauutiset

Vapaana syntyneet, vapaana elävät

Syyskuussa 2008 viranomaiset tutkivat useita outoja uhanalaisten Caymanin Brac -saaren papukaijojen (kuubanamatsonien) kuolemia. Ruumiinavaustulosten mukaan linnut kuolivat jyrämyrkyihin. Kaksi hengissä selvinnyttä, mutta erittäin sairasta nuorta lintua lennätettiin Grand Cayman -saarelle saamaan eläinlääketieteellistä hoitoa, jonka ansiosta linnut tervehtyivätkin nopeasti.

Näiden tapahtumien jälkeen hurrikaani Paloma iski, jättäen metsiin vain vähän ravintoa, jolloin lintujen vapautusta päätettiin siirtää, kunnes metsä oli toipunut vahingoista.

Heinäkuussa 2009 linnut vapautettiin. Linnut lennähtivät nopeasti omille oksilleen. Parin äännähdyksen jälkeen linnut alkoivat yhdessä syödä luonnonvaraisista hedelmistä. Papukaijat ovat sittemmin lähteneet vapautusalueelta aloittaakseen uudelleen elämänsä metsän huomassa.

Lähde: Flicker (2009) 4.1 – Kristan D Godbeer

Keinohedelmöitys auttaa kakapoja

Isyystestit ovat osoittaneet, että maailman uhanalaisimpiin kuuluvien kakapo-papukaijoiden keinohedelmöittäminen sai aikaan kaksi eri naaraille kuuluvaa poikasta tänä pesintäkautena. Lintujen steriiliys on ollut kauan suuri ongelma, joten toimenpiteiden onnistuminen on ollut suuri läpimurto. Kuusi naarasta hedelmöitettiin keinotekoisesti, joista syntyi 2 naaraspuolista poikasta. Poikaset kuuluivat 33 onnistuneesti haudottujen ryhmään vuoden 2009 pesimiskaudella, saaden kakapo-populaation pitkältä aikaa yli sadan.

Lähde: <http://www.stuff.co.nz/southland-times/>

Suojelua El Cóndorissa

PsittaScenen numerossa 21.1 (helmikuu 2009) kerroimme tärkeän lintualueen rakentamisesta El Cóndorissa, jossa sijaitsee patagonianarattien (*Cyanoliseus patagonus*) lisääntymisaluea. 22. joulukuuta Argentinan Patagonian Río Negron edustajat äänestivät yksimielisesti luodakseen uuden Río Negron joensuun ja lähialueiden suojelualueen. Lähialueet sisältävät edellämainitun lintualueen sekä patagonianarattien yhdyskunnan. Lintualueella on suuri symbolinen merkitys. Saavutettu päätös kertoo, että pitkän tähtäimen suojelulla on suuret mahdollisuudet lähitulevaisuudessa.

Mazatlanin papukaijatakavarikko

500 papukaijan takavarikointi 2 salakuljettajalta Meksikossa aloitti lähes vuoden pituisen valmisteluajanjakson lintujen vapautuksella. Conrehabit-järjestö kutsuttiin apuun ottamaan 272 nuorta termiittiarattia hoteisiinsa. Seuraavan 9 kuukauden vaativan ajanjakson aikana lintuja majoitettiin, ruokittiin ja lääkittiin. Näissä olosuhteissa nuorilla linnuilla selviytymisprosentti on pieni, mutta silti Conrehabit pelasti noin 110 yksilöä ja aloitti niiden vapauttamisen tammikuussa 2010. WPT tuki toimintaa Lennä vapaana -kampanjalle.

Lähde: Conrehabit (www.conrehabit.org)

Muistoissamme

Jack oli kuuluisa australialainen lähdekakadu, joka eli Ida Gallopin kanssa. Jack esiintyi monissa televisio-ohjelmissa; sekä yleisö, että tv-juontajat pitivät hänestä. Ida adoptoi Jackin poikasena, ja viehättyi linnun älykkyyteen ja hauskaan käytökseen. Heidän ainutlaatuinen suhteensa tuli selväksi kaikille heidät tavanneille. Pari teki myös useita käyntejä vanhainkodeissa ja muissa kohteissa. Jackin kuoltua 42 vuoden ikäisenä, Ida teki huomattavan muistolahjoituksen säätiölle.

Papukaijamatka

Brasilia: Pantalanin luontosafari

Toukokuun 28. - kesäkuun 6. / mahdollinen Hyacinth Valleyn pidennys kesäkuun 12. päivään asti.

Liity World Parrot Trustin ja trooppisen luonnon seuraan tällä upealla brasilianmatkalla. Pantanal on luonnonystävien ilo suurine villieläimistöineen. Alue on maailman suurimpia kosteikkoja, ja yli 700 lintulajia, sekä lukuisia ihmeellisiä matelijalajeja, kaloja ja nisäkkäitä, mukaanlukien suokaimaani, jättiläissaukko, isovyötiäinen ja isomuurahaiskarhu, asuu täällä. Jopa ihmisiä välttelevä jaguaari saattaa näyttyä täällä.

Vierailemme ainutlaatuisessa "Papukaijakolo"-nimisessä ekosysteemissä katsomassa ja valokuvaamassa useita lajeja, kuten vihersiipiaroja. Vietämme 2 kokonaista päivää Pantalanin villieläin keskuksessa, jossa voit ottaa venesafareita, ja nähdä apinoita, monia lintulajeja, vesisikoja, kaimaaneja ja jättiläissaukkoja. Matkustamme myös pohjoisen Nobresiin nauttimaan sinikelta-arojen näytöksestä Mato Grossossa.

Matkustat World Parrot Trustin Joanna Ecklesin ja paikallisten oppaiden kanssa. Jos halut pidentää aikaasi Brasiliassa, voit jatktaa matkaa paikallisen oppaan kanssa Hyacinth Valleyhin ja Green-wing Lodgeen. Tällä alueella kohtaat isojen arattien lisäksi myös töyhtökapsusiiniapinat, jotka ovat kuuluisia siitä, että ne käyttävät isoja kiviä työkaluina hakatessaan rikki palmupähkinöiden kuoria isompia kiviä alasimena käyttäen.

Kaiken tämän lisäksi osanottosi tukee suoraan myös World Parrot Trustia, sillä osa jokaisesta maksusta menee suoraan suojelutyöhön. WPT:llä on useita uusia pesintäpönttöjä hyasinttiaroille, ja se on tukenut viimeaikaisimpia hyasinttiarojen ja vihersiipiarojen tartuntatautitutkimuksia.

Pantalanin luonnonsafari: 2482 \$ (USA:n dollari) per henkilö kahden hengen huoneessa 9 osallistujalla. Hyacinth-pidennys: 1355 \$ - 1983 \$ riippuen osallistujissa. Hinta sisältää kaikki maksut poislukien lentomatka Sao Pauloon, 3 sisämaan lentoa (noin 450\$) sekä vaihtoehtoiset kulut (juomat, matkamuistot, jne). Lisätietoja ja varaukset: Elizabeth Sanders, Tropical Nature Travel.

www.parrots.org/parrottrip

liz@tropicalnaturetravel.com

877-888-1770